

top .nu

Tebstrup Ris Ejer Tåning Bjødstrup Horndrup Hylke Brørup Båstrup
1 2015 7. årgang

magasin

Fra Mont Blanc til Ejer Bjerger

Tåning
revy

Side 17

Kom og få noget
med hjem

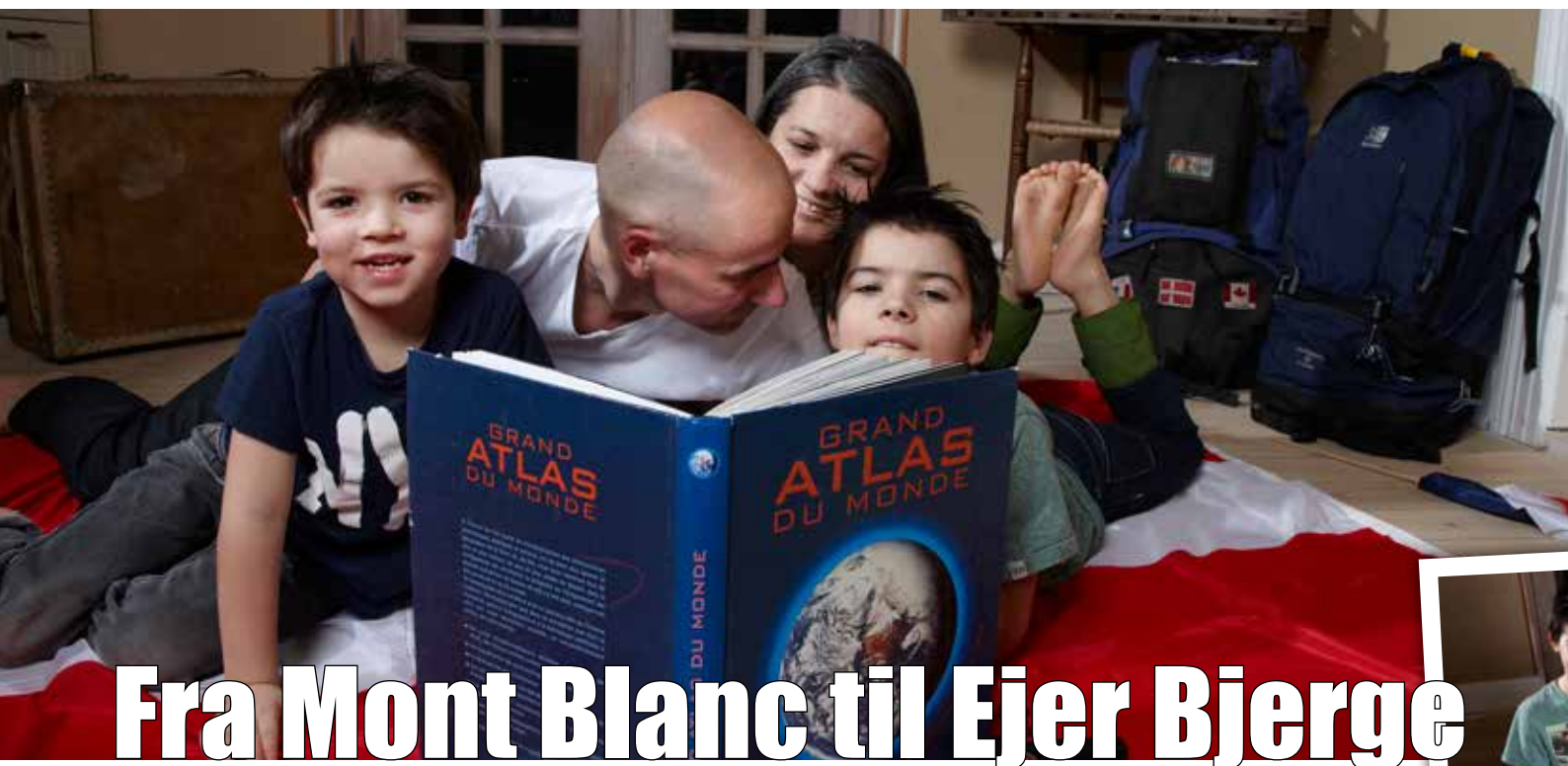
Side 5

Carl Nielsen
kavalkade

Side 10

Aktiv fredagshygge
for de unge

Side 28

Fra Mont Blanc til Ejer Bjerge

■ Af Anna-Christa Bjerg

Familien Mitaines voksne medlemmer Stéphane og Caroline kommer fra Rhône-Alpes i det sydøstlige Frankrig og har boet i Ris i 7 år. Før boede de 2 år i Viby, hvor Elliott på 9 år er født, og for 7 år siden flyttede de til Ris, hvor Alvin på 5 år er født. De byder velkommen på et imponerende godt og letflydende dansk. De må have været flittige, for at nå så langt.

De 9 år i Danmark, er meget længere end de 3 år, de oprindeligt tænkte at bo i udlandet. Caroline og Stéphane kunne ikke forestille sig at få børn i Paris, hvor de boede, så de aftalte, at Caroline skulle søge job i Rhône-Alpes, hvor de begge stammer fra, og Stéphane skulle søge job i Danmark, som de kendte fra Stéphane's tidligere ophold og en fælles besøgstur hos venner. Stephane fik først job, så det blev Danmark. Stéphane fik job på rejsebureauet Nordic Tours i Aarhus.

I starten boede de i lejlighed i Viby. Stéphane blev senere sælger for en juletræsrossist på Fyn, og Caroline overtog jobbet på rejsebureauet. Da Elliott kom til, begyndte de at se sig om efter et hus. De valgte huset i Ris, fordi prisen var rigtig, afstanden til Aarhus ikke så stor og det var tæt på motorvejen, så Stephane kunne pendle til Fyn. Det var også tæt på en skole, huset havde en have og Elliott godkendte huset og gik på opdagelse med det samme. Han havde holdt sig tæt til forældrene under de andre husbesøg. Alt passede, og de ville stadig kunne rejse. Det var vigtigt for dem, ikke at sætte sig i så store udgifter, at de ikke kunne rejse.

Familien Mitaine rimer på rejseglyde. De rejser hvert år, også efter de har fået børn, både korte og længere rejser. De har f.eks. været i Malta, Japan, USA, Spanien, Scotland og på Island som familie, og der er flere større fælles rejser planlagt til de kommende år. Hvert år er de desuden i Frankrig hos familien 3-4 gange. Caroline rejser også i forbindelse med hendes arbejde.

Parret mødte hinanden, da de begge arbejdede på et rejsebureau i Paris, hvor Caroline arrangerede rejser til Svalbard, og Stéphane startede som ny medarbejder. Stéphane fik

jobbet, fordi han havde masser af erfaring med at rejse og stå på ski, ironisk nok skulle han arrangere sin første rejse til Rusland, hvor han aldrig havde været. De blev kærestepar og flyttede sammen i Paris.

Stéphane har været i Danmark i flere omgange, første gang i starten af 90'erne efter at have mødt en sød dansk pige på rejse i Australien. Han rejste i Australien efter gymnasiet, fordi der ikke var nogen i hans omgangskreds, der havde været der, måske sigende for hans mange rejser. Pigen lokkede ham med til Thailand og senere på besøg i Danmark. Han kørte i bil gennem Sahara, som var et storslået og fantastisk sted, og tog tilbage til Frankrig. Blev så kæreste med den danske pige og flyttede fra Haute-Savoie til Odense. Det holdt ikke, og han tog tilbage til Frankrig for at aftjene sin militærtjeneste. Men han havde befundet sig godt i Danmark, så han valgte at læse fransk suppleret med økonomi på Odense Universitet efter militæret. På universitetet fik han en kæreste fra Canada og tog til Canada, til det ikke holdt længere. Næste stop var ansættelse på specialrejsebureauet i Paris med eventyrrejser, hundeslædeture, kajakture og mødet med Caroline. Stéphane er fascineret af steder som Svalbard, Antarktis og Canada med store vidder og natur, hvor man kan være alene så langt øjet rækker. I dag er Stéphane gymnasielærer i fransk, erhvervsøkonomi og samfundsfag. Et årsvikariat på gymnasiet i Kolding førte videre til gymnasiet i Varde. Han er i gang med at tage pædagogikum.

Caroline var som ung aupair i London, men ellers begyndte hun først at rejse, da hun blev ældre og mødte Stephane. Hun er oprindelig uddannet frisør. Efter nogle år som frisør

valgte hun, at arbejde i skiområderne i de franske bjerge, fordi der skulle ske noget andet. På de franske skisportssteder blev hun god til engelsk og glad for det internationale miljø. Man arbejder typisk 6 måneder meget hårdt, og skal så finde på noget andet resten af året. For Caroline blev det bl.a. til en 6 måneders turismeuddannelse i Paris med 3 måneders teori og 3 måneders praktik. Nu arbejder hun for Nordic Tours i Aarhus, der arrangerer grupperejser i Norden. Caroline er godkendt Aarhus guide, og guider alle slags fransktalende gæster i Aarhus.

Familien er faldet godt til i Ris. Der gik ca. 2 år, før Caroline følte sig godt tilpas sprogligt:

"De første 6 mdr. gik jeg i sprogskole, det var svært at tale dansk hjemme, det føltes unaturligt. Så fik jeg job, og det gik bedre. Det nåede aldrig at blive et problem, at vi ikke kendte nogen i Ris. Sælgerne af huset inviterede os med til fest hos dem og senere til Ris byfest, og derfra kørte det." Folk vil gerne vide, hvorfor to franskmænd har valgt at etablere sig her.

Caroline har været udnævnt til årets borger i Ris. *"Vi kan altid bede naboerne om hjælp, f.eks. til at tage børnene med hjem fra skole, låne værktøj m.m. og engang imellem spiser vi sammen."* Danske børnefamilier har et enormt overskud til at have plads til andres børn. Børnene laver legeaftaler og leger med hinanden på kryds og tværs, uden at der nødvendigvis skal gøres gengæld. Drengene går til håndbold, fodbold og spejder.

Stéphane er kasserer for spejderne og Caroline har været i forældrerådet for børnehaven.

Sproget var den største udfordring, da de flyttede til Danmark. Caroline tog et danskursus i Paris, men det var først i Danmark, hun rigtig begyndte at lære det: *"Det første år i Danmark var hårdt, jeg skulle lære at tale, læse og skrive dansk, og jeg er ikke læsetypen."* I starten skulle Stéphane altid være der for at hjælpe Caroline, han siger: *"Jeg har ikke misset én aftale ved jordmoderen. Det var spændende at lære jargonen i forbindelse med fødsel. Jeg tog også halvdelen af barslen og deltog i mødregruppen i stedet for Caroline."* Caroline husker:

"Indtil jeg fik job var det hårdt, det hjalp lidt, da jeg kom i mødregruppe, men det var stadig hårdt." Både den danske humor og kultur skulle de også lære at kende. Det er heller ikke så let, som man skulle tro, at flytte fra et EU-land til et andet. Der var en masse bureaukrati og papirer, der skulle udfyldes, inklusive at svare på, om de var blevet gift af egen fri vilje, og hvor lang tid de havde kendt hinanden.

"Vi er glade for alt omkring børn i Danmark": Et års barsel, at man går i mødregruppe, at børnene sover udenfor, pædagogikken, den fleksibilitet personalet har, det flade hierarki i skoler og institutioner. Danskerne er generelt meget positive og betragter glasset som halvt fuldt frem for halvt tomt i deres tilgang. *"Den tillid man har til mennesker, at man*

grundlæggende tror, at de vil noget godt, det er guld værd." mener Stéphane.

De bliver bl.a. i Danmark, fordi de tror, at det gavner børnene, at de vil klare sig bedre med noget fra begge verdener: Stramme regler og løsere rammer. *"Vi er nok lidt strengere end andre forældre pga. vores franske baggrund, hos os er det utænkeligt ikke at lave sine lektier."* Det er en god kombination, tror de, det franske er lidt for strengt, mens det danske er lidt for afslappet.

"Jeg savner den lethed, jeg har ved at tale fransk. Selv om man bliver god til at tale dansk, opnår man aldrig den samme lethed. Vi mangler f.eks. referencer på dansk fra før 90'erne" fortæller Stéphane. Den franske lange middagspause savner han ikke, man har også et liv udenfor arbejde i Danmark, fordi man kommer tidligere hjem. *"Jeg savner min familie, maden (ikke fordi dansk mad er dårlig) og lidt mere disciplin f.eks. i skolen. Danmark er lidt mere laissez faire end Frankrig. Og så savner jeg Bjergene. Vores forældre bliver også ældre, og vi ville gerne være lidt mere sammen med dem i hverdagen."* siger Caroline. Elliott savner sine franske fætre og kusiner. På besøg i Frankrig tager de på udflugter, vandrer og spiser fransk mad. Han besøger også en gang imellem sin farfar, der bor i Paris, og sin mormor, der bor ved Lac de Genève. Elliott vil gerne prøve at bo i Frankrig: *"Far siger, det er anderledes i Frankrig, jeg vil gerne se hvordan."* Alvin på 5 år har en ven på besøg og er genert, så han undgår diskret interviewet.

Danske traditioner har de især fra en dansk vennefamilie på Fyn, som de ofte er sammen med. Vennerne har introduceret dem til mange af de danske traditioner ved jul, fastelavn mm. De har taget den danske flæskesteg til sig, den finder man ikke i Frankrig. De kan godt føle, at de franske traditioner forsvinder lidt, selv om de har prøvet at lave fransk oste- og pølsebord med vin, eller franske retter, som f.eks. ostefondue for danske venner, ligesom de laver dansk smørrebrødsfrokost for franske venner. Efter at have været på besøg forstår venner og familie godt, hvorfor de har valgt at bo i Danmark.

Den stilling, Caroline har, vil være svær at få i Frankrig. Det er lettere at skifte karriere i Danmark, mener de. Det pædagogikum Stéphane er ved at tage, er også oplagt at bruge her, så de er ikke på vej væk. De kan ikke rigtig se sig selv som pensionister i Danmark, men det afhænger også af, hvad børnene gør. De kunne dog godt tænke sig at prøve at bo et år i Frankrig, for at børnene kunne prøve det også. Et par venner har prøvet det, men de syntes, det var hårdt – nærmest et nyt kulturshock. Hvem ved, måske en gang?

Den franske region Haute-Savoies banner ligner Dannebrog til forveksling!